

deraf Anledning til at tiltræde den Anbefaling, der sluttelig blev rettet til det ærede Thing fra den høitærede Ministers Side, om at slippe ud over denne Tvivl og Usikkerhed ved at stemme imod begge disse Forslag. Det er virkelig ikke af det Slags Punkter, hvorom det er Umagen værdt at reise nogen Strid med den anden Deel af Lovgivningsmagten ved en Lov af den Betydning og det Omfang som nærværende. Det lader sig heller ikke nægte — det er indrømmet fra begge de ærede Medlemmers Side, der have ført Ordet for disse Forslag —, at der vel kan være nogen Anledning til at lade de i Reglen vistnok lavt lønneede Klitfogder tilflyde nogen Opmuntring igjennem Andeel i Mulcter, og jeg vil tilføje og forsaauidt gjentage, hvad jeg før sagde, at, hvormeget man end kan have at sige imod Angiveri, saa lader det sig ikke nægte, at man i den virkelig praktiske Verden stundom kan være næsten nødt til at tage sin Tilflugt til et i og for sig mindre heldigt og ønsteligt Middel for at naae et i og for sig godt Maal. Naar man derfor virkelig vil være sikker paa, at Lovgivningens Bestemmelser med Hensyn til Fredning af Sandflugtsstrækninger osv. opretholdes, saa maa man heller ikke være ængstelig ved at fremkalde en Control, som ogsaa lettes ved at lade Angiveren tilflyde Andeel i Mulcten.

Indenrigsministeren: Endringsforslaget under Nr. 4 er jo ganske vist Hovedpunktet og det Forslag, jeg har mødt mig med største Bestemthed, men jeg maa dog gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at jeg ogsaa har udtalt mig navnlig imod Endringsforslaget under Nr. 9, og hvad den ærede Ordfører nu sidst anførte for dette Forslag, synes mig snarere at tale derimod. Han anførte, at Regjeringen maatte stole og alene stole paa Overflitsinspecteuren med Hensyn til Bedømmelsen af dette Forhold. Det forekommer mig imidlertid, at Conseqventen deraf maatte være den, at man overlod det alene til Overflitsinspecteuren og ikke til Sandflugtscommissionen i Forbindelse med Overflitsinspecteuren at bedømme Sagen, og Endringsforslaget maatte da være gaaet ud paa, at hele Sandflugtscommissionens Votum gik ud. At det ikke vil være indifferent, hvorledes

Sandflugtscommissionen udtaler sig derom, forekommer mig indlysende, og dersom man tør antage, og deri synes jeg at den ærede Ordfører ikke var langtfra at være enig, at Sandflugtscommissionens Fleertal i Reglen vil være mindre nøieregnende i dette Forhold, saa vil jeg henstille, om ikke Overflitsinspecteuren netop igjennem Sandflugtscommissionens Forslag kommer til at staa mere bunden i sin Beslutning, end om det var overladt alene til ham. I disse Forhold, hvor det er umuligt for Regjeringen at see med egne Øine, ligger der jo megen Vægt paa, at man saa hyderligt som muligt betrygger sig imod Vebyrkelse af Statskassen til ingen Nytte. Dersom der opstaaer Sandflugt af samme Art og Omfang som den, der nu senest er opstaaet i Standerborg Amt, saa er der vistnok ikke Skygge af Tvivl om, at Sandflugtscommissionens samtlige Medlemmer og Overflitsinspecteuren med vilje være fuldstændig enige om, at Strækningen bør fredes. Altsaa, for de virkelig alvorlige Tilfælde skyld troer jeg ikke, at Lovforslagets Udtryk have nogen som helst Betænkning; men derimod forekommer det mig, at man, ved at følge Udvalgets Forslag paa dette Punkt, let kan risikere, at Staten kommer til at overtage til Fredning Sandflugtsstrækninger, som det i Virkeligheden ikke havde været aldeles nødvendigt at overtage.

Jeg skal nu tillade mig at vende tilbage til Forslaget under Nr. 4. Den ærede Ordfører troede at kunne udlede noget Andet af de Tal, jeg havde opgivet, end hvad jeg selv havde udledet af dem. Jeg har ikke gjort mig skyldig i nogen Feiltagelse ved ikke at regne Klitfogdernes Løn med, thi jeg udtalte udtrykkelig forrige Gang, at de Tal, jeg angav, vare udarbejdede uden Hensyn til den Løn, Communen maatte tilstaae sit eget Medlem af Klitopshnet. Jeg har altsaa ikke gjort mig skyldig i nogen Feiltagelse; men, selv om jeg skulde følge den ærede Ordfører i hans Angivelse, vilde Medregningen af Klitfogelønningerne kun give en Meerudgift af 1,000 Rb. Var Beløbet altsaa 3,900 Rb., blev det sølgelig 4,900 Rb. Deraf tilføiede den ærede Ordfører: Naar man fordeles disse 4,900 Rb. eller omtrent 5,000 Rb. paa samtlige Klitregnes Hartkorn,